

5D. Geloven, ervaren en weten

Bewustzijn gaat
vooraf aan materie

Het was voorjaar en ik was een tiener toen ik plotseling ziek werd. Na een nacht waarin steeds heviger pijnen ondraaglijk waren geworden, was ik door uitputting in een laagbewuste toestand beland. Daarin was alleen nog aandacht voor de kwelling. Die moest stoppen, ook als dit het niet verder voortzetten van mijn leven inhield. Op het nippertje kwam ik op de operatietafel terecht. Dagenlang balanceerde ik op de rand van de dood. Na tien dagen feliciteerde de chirurg mijn moeder, het levensgevaar was geweken. Iets anders was begonnen.

In de periode dat ik op de rand van leven en dood verkeerde, heb ik een andere, diepere werkelijkheid ervaren. Een werkelijkheid waarbij die van het gewone bestaan verbleekt. Toen zweeg ik daarover, want ik wist niet hoe ik zou moeten overbrengen van wat ik had meegemaakt. En daarbij, ik had nooit van zulke ervaringen gehoord en verwachtte niet dat anderen dat wel hadden en zouden kunnen begrijpen waar ik het over had. Jaren later las ik een krantenartikel over het werk van Raymond Moody. De herkenning was een verademing. Anderen hadden dezelfde ervaringen, er waren mede-ervvaarders. En het kreeg namen: nabij-de-doodervaring (NDE) [eerder: bijna-doodervaring (BDE)] en buiten-lichamelijke ervaring (BLE).

Herpakken

Nadat het acute levensgevaar was geweken, duurde het nog weken voordat ik uit het ziekenhuis werd ontslagen. Vervolgens duurde het weer maanden voordat ik de draad van mijn leven weer oppakte. En dat was moeilijk. Er had zich een andere, zelfs reëlere, wereld laten zien. Daar bleven mijn gedachten bij hangen. Tot iemand, zonder dit te weten, mij wakker schudde en ik ineens beseftte dat ik ongeïnteresseerd was geraakt in het normale leven en iedereen om mij heen. Dit moest veranderen. Het jaar daarop ging ik in militaire dienst. Dat bracht mij verder terug in het hier en nu van het alledaagse bestaan. Dit werd versterkt door studie en werk dat materiaalonderzoek

betrof, het bouwen aan een carrière en het stichten van een gezin. Daar lag al mijn aandacht, het gewone leven slokte mij weer op. De herinnering aan het andere sloeg ik zorgvuldig op, als in een kluis diep in mijn geheugen. Af en toe haalde ik het er even uit om me ervan te overtuigen dat het nog net zo was als toen het erin ging.

Onderzoek

Decennia later, na mijn loopbaan, voelde ik me een beetje als de eigenaar van erfstukken die hij jarenlang zorgvuldig heeft bewaard zonder goed te weten wat ze betekenen en wat ze waard zijn. Alleen ging het hier om wat ik van mijzelf had geërfd. Nu was de tijd aangebroken voor onderzoek.

In de literatuur stuitte ik op wat ik gemakzuchtige en kortzichtige verklaringen van de NDE vind, verklaringen die voort bleken te komen uit het reductionistisch-materialistische denken van behandelaars en onderzoekers. Meer dan eens bleken deze mensen een bekrompen opvatting van de werkelijkheid te hebben. Wie is blijven steken in het atomistische model – in een wereld die is opgebouwd uit een soort legoblokjes – zal aannemen dat wat niet stoffelijk is, een oninteressant bijverschijnsel van de stof is. Aan de meesten leek een eeuw van tot andere interpretaties leidende kwantumfysica te zijn voorbijgegaan.

Kwantumwetenschappers die in hun onderzoek tegen de essentiële rol van bewustzijn zijn aangelopen, zien dit anders. Zij realiseren zich dat bewustzijn-dat-waarneemt vooraf gaat aan de stof. Dat dit aansluit bij oude oosterse visies, is velen van hen niet ontgaan.

Verslag en een opstapje

Van mijn zoektocht deed ik verslag in een reeks artikelen die zijn gepubliceerd in "Terugkeer", "Levenslicht", "Reflectie" en "Gamma", uitgaven van respectievelijk het Netwerk NDE (voorheen Merkawah / IANDS Nederland), Limen (IANDS Flanders), de Vrij-Katholieke Kerk en de Stichting Teilhard de Chardin - en in het internettijdschrift "Civis Mundi". Vervolgens schreef ik "Onvergankelijk!", een boek dat gaat over wetenschap en filosofie in verband met de nabij-de-dood-ervaring (NDE). Daarmee was het onderzoek natuurlijk niet klaar, "Onvergankelijk!" is een tussenverslag. Tussendoor schreef ik ook nog "Het kleine bijna-bij-de-dood boekje". Het bleek namelijk dat boeken als "Onvergankelijk!" en "Eindeloos bewustzijn" van Pim van Lommel voor veel lezers een (te) grote stap betekenden. Er was een opstapje nodig.

Dat werd: "Het kleine bijna-bij-de-dood boekje". Onlangs verscheen mijn nieuwe boek, "5D".

De stoffelijke mens heeft altijd geweten verbonden te zijn met zijn niet-stoffelijke essentie

Vijf dimensies

In "5D" laat ik zien dat de stoffelijke mens altijd heeft geweten verbonden te zijn met zijn niet-stoffelijke essentie. In het voorbije anderhalf millennium is bij velen, vooral in de westerse wereld, dit weten verdrongen door geloof en wetenschap. Die hebben echter niet kunnen voorkomen dat het nooit geheel verdwenen innerlijke weten weer de kop heeft opgestoken. Gesterkt door persoonlijke ervaringen eist het zijn terechte plaats op, trekt het een eeuwige lijn door en bevestigt het deze lijn.

Bovendien is het in de afgelopen eeuw duidelijk geworden dat de wetenschap die het materialisme omarmde zich op een ander paradigma moet gaan oriënteren. Het zoeken naar het steeds kleinere deeltje heeft een wereld gebracht waarin alle bekende zekerheden en verbanden zijn verdwenen. En het heeft de verwachting ondergraven dat het bewijs gevonden zou worden dat bewustzijn slechts een bijverschijnsel is. Integendeel, bewustzijn blijkt primair te zijn in een werkelijkheid die ruimte en tijd overstijgt. Ruud van Wees, psycholoog en NDE-onderzoeker, schreef een bespreking hierover, die ik hier laat volgen:

Geloven

"Deel één, "Geloven", gaat over hiernamaalsvoorstellingen van achtereenvolgende Europese volken en levensbeschouwingen. Allereerst de vroeg-Europese Kelten en Germanen, die het hiernamaals beschouwden als een voortzetting van het aardse leven. Vanaf de Grieken en Romeinen kwam er steeds meer een splitsing tot stand tussen een hemel en een hel, als beloning of straf voor respectievelijk goed of fout gedrag. Deze visie op het hiernamaals werd ook in het christendom aangehangen, waarbij naast een goede God een kwade god/duivel uit andere godsdiensten werd overgenomen.

Door hedendaagse christenen wordt de NDE toegeschreven aan de invloed van God of juist de duivel, afhankelijk van met name de interpretatie van de Bijbel. Als laatste behandelt de auteur de Stoffisten, die de moderne levensbeschouwing van het materialisme voorstaan, waarbij alle verschijnselen vanuit de werkingen van de materie worden verklaard. Een onafhankelijk bewustzijn of ziel wordt ontkend. Daarmee wordt ook de mogelijkheid ontkend van een voortbestaan na de dood. Het is vooral tegen dit materialisme dat Van der Heijden zich keert in deel drie, "Weten". Dat hij vaak de begrippen stof, stoffelijkheid en on- of niet-stoffelijkheid in plaats van materie enzovoort gebruikt, doet onterecht – en waarschijnlijk onbedoeld – vermoeden dat hij zich in kringen van spiritisten, spiritualisten en esoterici beweegt, waar dit woordgebruik gemeengoed is."

Ervaren

"Deel twee, "Ervaren", schenkt aandacht aan de ervarings-elementen van NDE-en en aan de beginfase van de beschrijvende literatuur, de geopperde verklaringen en de vraag naar de realiteitswaarde van NDE's. Van der Heijden haalt natuurlijk Moody's grondleggende boek "Life after Life" aan, maar minstens zo interessant is dat hij ook ingaat op het "Paradijselijke visioenen" uit 1971 van de Nederlandse zenuwarts J.V. Teunissen, dat nog vóór het eerste werk van Moody is verschenen. In het hoofdstuk "NDE-en en hun bewijskracht" komt Rudolf H. Smit aan het woord over twee voor onze levensbeschouwing belangrijke en samenhangende vragen, namelijk of er bewijs is voor de realiteit van NDE-inhouden en in hoeverre zij bewijs kunnen vormen voor een geestelijk voortbestaan in een hiernamaals.

Dat bewijs komt van NDE-en waarvan elementen door onafhankelijke gegevens en bronnen worden bevestigd. Hierna volgt informatie over de niets-anders-dan 'verklaringen' van NDE-en: dooddoeners als zuurstofgebrek en dissociatie passeren de revue. Ook behandelt de auteur de nadelen van de ontstane popularisering van de NDE: fake-verhalen omwille van aandacht en/of geld en de oneigenlijke uitbreiding van het begrip NDE naar andere aparte ervaringen. Op sommige van die aparte ervaringen gaat Van der Heijden kort met voorbeelden in, namelijk ervaringen onder invloed van de stof dimethyltriptamine (DMT), herinneringen aan, of herbeleving van ervaringen in een vorig leven en de aanwezigheid ervaren van en communicatie met overledenen.

Na een hoofdstuk over NDE-en en andere ervaringen waarin mensen een glimp zien van hun persoonlijke of juist de bredere toekomst, sluit Van der Heijden dit deel af met een hoofdstuk over onderzoek naar het aantal en percentage NDE-ers in de VS, Australië en Duitsland. Het blijkt dat er geen sprake is van een eenduidige en heldere definitie van de NDE. Vanzelfsprekend is dit wel een voorwaarde om tot vergelijkbare uitkomsten te komen. De auteur sluit af met de hoop dat het nog eens tot een onderzoek komt onder de Nederlandse bevolking. Ik teken hierbij aan dat de uitkomst van een dergelijk onderzoek natuurlijk wel een momentopname is."

Het overheersende materialistische wereldbeeld dat stelt dat alle verschijnselen door materiële processen worden veroorzaakt, berust op de vooronderstellingen van de zogeheten klassieke natuurkunde van de negentiende eeuw

Weten

"In "Weten", deel drie, komt het thema van het reductionistisch materialisme versus de moderne fysica aan de orde. Het overheersende materialistische wereldbeeld dat stelt dat alle verschijnselen door materiële processen worden veroorzaakt, berust op de vooronderstellingen van de zogeheten klassieke natuurkunde van de negentiende eeuw. Het vreemde is, volgens Van der Heijden, dat in de moderne natuurkunde, de natuurkunde van de relativiteitstheorie en de kwantummechanica, deze vooronderstellingen zijn verlaten voor een wereldbeeld waarin het bewustzijn van

een waarnemer en materiedeeltjes elkaar beïnvloeden. Dit nieuwe wereldbeeld heeft echter buiten de natuurkunde nog niet geleid tot eerherstel van de geest, het bewustzijn, als zelfstandige factor van de werkelijkheid, dus tot een doorbreking van het reductionistisch materialisme.

Na deze vaststelling behandelt de auteur een aantal elementen van het wereldbeeld dat uit de moderne fysica oprijst. Een daarvan is dat de toekomst vastligt, net als het verleden en heden, wat menselijke vrijheid zou uitsluiten. Deze deterministische theorie ligt besloten in de vierdimensionale eenheid van ruimte (3D) en tijd (1D) van de moderne fysica en wordt het blokmodel van het universum genoemd. Van der Heijden ruimt – anders dan de theoretici van het blokmodel – plaats in voor de vrijheid, door zich aan te

sluiten bij die fysici en wiskundigen die nog minstens één, maar vaak nog meer dimensies veronderstellen boven de vier van de ruimtetijdeenheid (4D). Vandaar de titel “5D”. Ons onstoffelijk bewustzijn, onze essentie, zetelt in die vijfde, non-lokale dimensie en kiest van daaruit welke reeksen van mogelijke gebeurtenissen van het 4D blok-universum zij laat verwerkelijken door zich eraan te verbinden en erin ‘onder’ te gaan.

Dat onze essentie ‘materie-in-potentie’ kan beïnvloeden en in staat is zich aan 4D-gebeurtenissen te verbinden, kan verklaard worden als we aannemen dat zij toch nog een of meerdere fysische eigenschappen heeft (behouden), bijvoorbeeld op elektromagnetisme gebaseerde vermogens. Omdat onze essentie dus niet gedefinieerd is binnen het tijdruimtelijke blokuniversum van mogelijke materiële gebeurtenissen, hoeft haar bestaan niet op te houden na de fysieke dood. Zij vervolgt haar weg in de boven-materiële 5D (of 5D+) wereld(en) waarvan NDE-ers in hun ervaring hebben geproefd en aan ons hebben naverteld.”

Vijf dimensies. Minstens!

“In het laatste, vierde deel, getiteld “Vijf Dimensies. Minstens!”, vat Van der Heijden al het voorgaande nog eens samen. Vervolgens verbindt hij de conclusies van de delen “Ervaren” en “Weten” met het in de loop der geschiedenis op de achtergrond geraakte ‘oude weten’ van de mensheid, zie deel één, over de ziel en haar voortbestaan in de onstoffelijke wereld van een hiernamaals.

“5D” is het resultaat van een decennialange ontwikkeling van de auteur om de implicaties van zijn NDE en die van anderen, samen met ervaringen die naar een ‘hogere’ wereld verwijzen, te doorgronden en te verbinden met de huidige stand van kennis in met name de natuurkunde, in de toepassing waarvan immers zijn beroep lag. Omdat het grotendeels een bundeling van eerder verschenen artikelen is, bestaat het uit een diversiteit van invalshoeken, waarin de verhaallijn pas goed achteraf blijkt. Voor mij is zijn ‘bewijs van onstoffelijkheid’ overtuigend genoeg. Maar ja, ik was al bekeerd en het probleem is juist dat ‘die hard’ materialistische collega-wetenschappers niet de moeite zullen nemen om 5D te lezen.”

tekst: Jim van der Heijden
www.dimensies-nde.nl